

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Som el que donem

Amb aquesta expressió Càritas Diocesana ens ajuda a tots a viure la celebració del Corpus Christi d'enguany, el dia de la Caritat.

Després d'uns anys de forta pandèmia, novament els cristians podem sortir pels carrers acompanyant en processó el Santíssim Sagrament. D'aquesta manera fem palesa la nostra adoració a aquell que per amor s'ha fet com nosaltres i ens ha ensenyat el camí de la caritat.

Els bisbes de la Subcomissió Episcopal d'Acció Caritativa i Social de la Conferència Episcopal Espanyola han titulat el seu missatge d'enguany «De l'adoració al compromís», tot mostrant la íntima unió que hi ha entre la vivència de la fe i el compromís cristià en favor dels més necessitats i desfavorits de la societat.

La pandèmia, que no ens ha permès fer processons pels carrers, també ha comportat sobretot més dolor i patiment a moltes famílies submergint-les en una profunda crisi econòmica i social, agreujada darrerament per les conseqüències de la guerra a Ucraïna i a altres parts del món. Aquesta dura realitat ha desvetllat encara més en els cristians i els homes i dones de bona voluntat el compromís i la col·laboració per ajudar a pal·liar les situacions provocades per aquests conflictes. Des de Càritas especialment, a cada parròquia i a nivell diocesà, però també a través d'altres institucions eclesials, s'està ajudant en tot el que es pot a tantes famílies i persones que es troben en situació de vulnerabilitat.

Per a un cristià l'amor de Déu s'expressa en l'amor als altres. I la celebració del Cor-

pus Christi, amb tota la seva solemnitat, fa present novament el miracle de la multiplicació dels pans i els peixos. És el mateix Senyor qui demana als seus seguidors que donin de menjar a les multituds famolenques. I els deixebles aporten el que tenen, uns pocs pans i alguns peixos, i amb això, amb aquestes pobreses, el Senyor fa el miracle i les converteix en veritables riqueses.

És aquesta mateixa experiència la dels voluntaris i col·laboradors de Càritas i de tots els cristians en general quan ens deixem guiar per la Paraula del Senyor que ens fa donar-nos als altres. És per això que demanen al Senyor que ens omplim més del seu amor, per tal de donar encara més als que més ho necessiten.

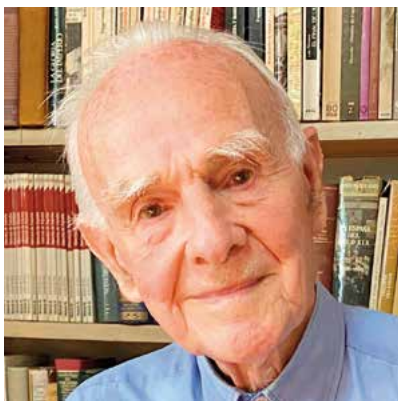
En el camí d'aquest servei d'entrega no ens trobem sols. És el mateix Crist que ens acompanya i camina amb nosaltres, és Ell qui ens alimenta amb el seu Cos i la seva Sang, és Ell qui ens sosté espiritualment i enforteix la nostra esperança. Com afirmava santa Teresa de Calcuta: «el privilegi que tenim d'adorar el Senyor cada dia és un dels seus regals més grans. Si tenim un cor net sempre podem veure aquesta connexió entre el Pa de Vida i el cos trencat de Crist en el pobre».

Us convido doncs a adorar el Senyor, a celebrar el Corpus Christi pels carrers allà on es pugui realitzar tot celebrant la nostra fe, i a viure'l especialment en els pobres i necessitats, amb el nostre compromís, donant el que som.

ENTREVISTA

Vitralls per a la devoció

LLUÍS BONET ARMENGOL

A partir de la petició d'unes monges de Jesús i Maria, que li van demanar a Mn. Lluís Bonet, rector emèrit de la Sagrada Família, un espai a l'exterior de la Basílica per a la seva fundadora, Claudina Thévenet, com que no era possible, va pensar a recuperar la idea de Gaudí d'incloure els noms de sants i santes —i va afegir santuaris, bisbats i ciutats d'arreu del món— en algun lloc del temple. Ara, els més de 750 noms que li van sortir, i que es troben distribuïts en els vitralls de 14 finestrals dels murs laterals de l'interior de la nau, els ha recollit amb notes biogràfiques en el llibre *La iconografia dels vitralls de la Sagrada Família* (Duxelm).

Quin és l'origen dels vitralls de la Sagrada Família?

Gaudí volia que a les columnes de l'interior del Temple estiguessin representades les diòcesis de Catalunya, d'Espanya i del món. Vaig parlar amb els arquitectes de les obres i amb el vitral·ler Joan Vila-Grau, per tal de trobar la millor manera de referenciar sants i santes, santuaris, ciutats i llocs sants, que va ser en els finestrals inferiors que segueixen el perímetre de la nau. El desig d'Antoni Gaudí era que tothom s'hi sentís representat en el temple.

Què es veu, doncs, als finestrals?

Les rodones de les rosasses de les parets superiors estan dedicades als santuaris o esglésies significatives, mentre que els vitralls rectangulars són per als sants. La referència a sants i santuaris es concreta amb el nom, perquè així tothom podria reconèixer fàcilment la dedicació. Per tant, per dins es veu el color i les lletres, i per fora la imatge d'un sant i les fruites acolorides.

Què ens aporta el llibre?

Dona respostes a les preguntes que es pot fer la gent en veure els vitralls. Indexa i introdueix cadascun dels noms, presenta cada finestral i mostra un esquema de la distribució dels noms per ajudar a la seva localització a dins de la basílica.

Oscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Darrere el plor

És migdia, ha acabat la missa fa un moment. Es van apagant els llums i les persones que han assistit a l'Eucaristia, van marxant. En queden poques dins la nau del temple. Un noi d'uns vint anys s'apropa a la imatge de sant Ignasi. Fa el senyal de la creu i resta immòbil, dret, davant del sant. Li allarga la mà i es posa a plorar amb sentiment, amb dolor. Sanglota. Passats uns minuts, el plor s'apaivaça però segueix dret davant del sant. Poques persones se n'adonen. Un quart més tard el noi s'asseu i, amb el cap entre les mans, segueix pregant. Ell i Déu en el silenci que l'embolcalla. La criatura i el Creador.

Impressionava l'escena. El noi que pregava demanant, probablement, perdó, potser per no haver respost a la necessitat d'ajuda d'alguna o algunes persones necessitades de consol; per no estimar amb prou netedat de cor, per cedir a l'egoisme que, sovint, ens tenalla; per no haver estat fidel a la paraula donada, per la falta de respecte i consideració; per no lluitar per la justícia davant de les moltes injustícies que són pa de cada dia; per la falta de sensibilitat vers els que estan sols... Potser el plor era un crit per demanar ajuda, per

ser valent i afrontar la realitat, potser li costava acceptar el que el Senyor li demanava. Volia fer la seva voluntat però no allò, potser estava en un moment de discerniment dolorós... Déu i el noi sabien el que hi havia darrere aquells plors, darrera d'aquella petició d'ajuda al sant. Ajuda per trobar i acollir la voluntat del Pare, perdó per recuperar la criatura neta i lliure.

De ben segur que aquella pregària que naixia del més fons del cor, del desig de ser fidel quan Déu demana poc o demana molt, del desig de superar egoïsmes i afanys de posseir, arribà a bon port. De ben segur que a la desolació, després de la pregària sincera, li seguí la serenitat i la pau. Déu passa i torna a passar per les nostres vides fins que sabem dir-li confiadament que el necessitem present en les nostres vides. «Qui ens separarà de l'amor de Crist, la tribulació, l'angoixa, la persecució, la fam, la nuesa, el perill, l'espasa? (...) N'estic cert: ni la mort ni la vida, ni els àngels ni les potències, ni el present ni el futur, ni els poders, ni el món de dalt ni el de sota, ni res de l'univers creat no ens podrà separar de l'amor de Déu que s'ha manifestat en Jesucrist, Senyor nostre» (Rm 8,35.38-39).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

La familia y la Eucaristía

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

En la semana que iniciamos se celebrará en Roma, presidido por el Papa, el décimo encuentro mundial de la familia «Amor familiar: vocación y camino de santidad». Encuentro al que en los mismos días, por deseo de Francisco, podemos unirnos en los actos diocesanos y directamente con Roma por los medios de comunicación al alcance.

En la exhortación apostólica *Gaudete et exsultate* leemos con gozo que hay muchos matrimonios santos. Cada cónyuge con su santidad contribuye a la santificación de toda la familia, ambos son instrumentos elegidos por Cristo. Se recuerda además «a tantas mujeres desconocidas u olvidadas quienes, cada una a su modo, han sostenido y transformado familias y comunidades con la potencia de su testimonio».

Los pequeños detalles cotidianos de amor y de cuidado mutuo forjan la vida comunitaria, sea en la familia, en la parroquia, en la comunidad religiosa o cualquier otra.

La comunidad alcanza su punto álgido en la participación conjunta en la Eucaristía: «Jesús llama a la puerta de la familia para compartir con ella la cena eucarística» (cf. Ap 3,20).

Las familias que se alimentan de la Eucaristía con adecuada disposición refuerzan su deseo de fraternidad, su sentido social y su compromiso con los necesitados.

A la familia de Nazaret, encomendamos la vivencia comunitaria, extendida en el servicio y en el testimonio evangelizador (cfr. GE 12, 141, 143, 145; AL 186).

Lectures de la missa diària i santoral

20. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [2Re 17,5-8.13-15a.18 / SI 59 / Mt 7, 1-5]. Sant Silveri, papa (536-537) i mr.; santa Florentina, vg, germana dels bisbes Leandre, Fulgenci i Isidor.

21. □ Dimarts [2Re 19,9b-11.14-21.31-35a.36 / SI 47 / Mt 7,6.12-14]. Sant Lluís Gonzaga (Màntua, 1568 - Roma, 1591), rel. jesuïta. Sant Ramon de Roda (†1126), bisbe de Roda d'Isàvena. Sant Adolf, bisbe; santa Demètria, vg. i mr.

22. ■ Dimecres (□ Barcelona) [2Re 22,8-13;23, 1-3 / SI 118 / Mt 7,15-20]. Sant Paulí de Nola (Bordeus, 355 - Nola, 431), bisbe, ordenat prevere a Barcelona. Sant Joan Fischer (1469-1535), bisbe de Rochester, card., i sant Tomàs More (1477-1535), pare de família i canceller d'Estat, mrs. a Anglaterra. Beat Innocenci V, papa (1276).

23. □ Dijous [Is 49,1-6 / SI 138 / Ac 13,22-26 / Lc 1,57-66.80]. Sant Zenó, mr.; sant Josep Cafasso, prev. salesià; santa Agripina, vg. i mr. romana (s. III).

24. □ Divendres [Ez 34,11-16 / SI 22 / Rm 5,5-11 / Lc 15,3-7]. **El Sagrat Cor de Jesús.** Naixement de sant Joan Baptista, fill de Zacaries i Elisabet, parent i precursor del Senyor.

25. □ Dissabte [Lm 2,2.10-14.18-19 / SI 73 / Lc 2,41-51]. **L'Immaculat Cor de Maria.** Sant Pròsper d'Aquitània, bisbe; sant Guillem (†1142), abat; santa Oròsia, vg. i mr.

26. ■ † Diumenge vinent, XIII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [1Re 19,16b.19-21 / SI 15 / Ga 5,1.13-18 / Lc 9,51-62]. Sant Pelai o Pelagi, noi mr. de la castedat, a Còrdova (925), nat a Galícia, venerat a Oviedo. Sants Joan i Pau (Joanipol), germans mrs.; sant David, ermità (s. V); sant Josepmaria Escrivà de Balaguer (Barbastre, 1902 - Roma, 1975), prev., fund. Opus Dei. Santa Perseveranda, vg.; beata Magdalena Fontaine, vg. i mr.

EL COS I LA SANG DE CRIST

Lectura del llibre del Gènesi (Gn 14,18-20)

En aquells dies, Melquisedec, rei de Salem, portà pa i vi. Com que era sacerdot del Déu Altíssim, beneí Abram amb aquestes paraules: «Que el Déu Altíssim, creador del cel i de la terra, beneeixi Abram. Beneït sigui el Déu Altíssim, que ha posat a les teves mans els teus adversaris». I Abram li donà el delme de tot el botí.

Salm responsorial (109)

R. «Ets sacerdot per sempre, com ho fou Melquisedec».

Oracle del Senyor al meu Senyor: / «Seu a la meva dreta, / i espera que faci dels enemics / l'escambell dels teus peus». R.

Que el Senyor estengui lluny des de Sió / el poder del teu ceptre. / Impera enmig dels enemics. R.

«Ja eres príncep el dia que vas néixer, / tens la glòria sagrada des del si de la mare, / des del principi jo t'he engendrat». R.

El Senyor no es desdiu del que jurà: / «Ets sacerdot per sempre / com ho fou Melquisedec». R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 11,23-26)

Germans, aquesta tradició que jo he rebut i que us he transmès a vosaltres, ve del Senyor: Jesús, el Senyor, la nit que havia de ser entregat prengué el pa, i, dient l'acció de gràcies, el partí i digué: «Això és el meu cos, ofert per vosaltres. Feu això per celebrar el meu memorial».

Igualment prengué el calze, havent sopat, i digué: «Aquest calze és la nova aliança segellada amb la meua sang. Cada vegada que en beureu, feu-ho per celebrar el meu memorial.» Així, doncs, cada vegada que mengeu aquest pa i beveu aquest calze anuncieu la mort del Senyor fins que torni.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc (Lc 9,11b-17)

Un dia Jesús parlava del Regne de Déu a la gent i curava els qui en tenien necessitat. Veient que començava a fer-se tard, els dotze anaren a dir-li:

«Acomiadeu la gent. Que vagin a passar la nit als pobles o a les masies del voltant, i puguin trobar-hi queviures; aquí és un lloc despoblat». Jesús els digué: «Doneu-los menjar vosaltres mateixos».

Els respongueren: «Només tenim cinc pans i dos peixos. ¿Hem d'anar nosaltres mateixos a comprar menjar per a tota aquesta gentada?» Tots plegats eren uns cinc mil homes.

Ell digué als deixebles: «Feu-los seure en grups de cinquanta». Els deixebles ho feren i tothom s'assegué. Jesús prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, els beneí, els partí i els donava als deixebles perquè els servissin a la gent. Tothom en menjà tant com volgué i recolliren dotze coves de les sobres.

Lectura del libro del Génesis (Gén 14,18-20)

En aquellos días, Melquisedec, rey de Salén, sacerdote del Dios altísimo, sacó pan y vino, y le bendijo diciendo:

«Bendito sea Abrán por el Dios altísimo, creador de cielo y tierra; bendito sea el Dios altísimo, que te ha entregado tus enemigos». Y Abrán le dio el diezmo de todo.

Salmo responsorial (109)

R. Tú eres sacerdote eterno, según el rito de Melquisedec.

Oráculo del Señor a mi Señor: / «Siéntate a mi derecha, / y haré de tus enemigos / estrado de tus pies». R.

Desde Sión extenderá el Señor / el poder de tu cetro: / somete en la batalla a tus enemigos. R.

«Eres príncipe desde el día de tu nacimiento / entre esplendores sagrados; / yo mismo te engendré, desde el seno, / antes de la aurora». R.

El Señor lo ha jurado y no se arrepiente: / «Tú eres sacerdote eterno, / según el rito de Melquisedec». R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 11,23-26)

Hermanos: Yo he recibido una tradición, que procede del Señor y que a mi vez os he transmitido: que el Señor Jesús, en la noche en que iba a ser entregado, tomó pan y, pronunciando la Acción de Gracias, lo partió y dijo: «Esto es mi cuerpo, que se entrega por vosotros. Haced esto en memoria mía».

Lo mismo hizo con el cáliz, después de cenar, diciendo: «Este cáliz es la nueva alianza en mi sangre; haced esto cada vez que lo bebáis, en memoria mía». Por eso, cada vez que coméis de este pan y bebéis del cáliz, proclamáis la muerte del Señor, hasta que vuelva.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 9,11b-17)

En aquel tiempo, Jesús hablaba a la gente del reino y sanaba a los que tenían necesidad de curación. El día comenzaba a declinar. Entonces, acercándose los Doce, le dijeron: «Despide a la gente; que vayan a las aldeas y cortijos de alrededor a buscar alojamiento y comida, porque aquí estamos en descampado». Él les contestó: «Dadles vosotros de comer». Ellos replicaron: «No tenemos más que cinco panes y dos peces; a no ser que vayamos a comprar de comer para toda esta gente». Porque eran unos cinco mil hombres. Entonces dijo a sus discípulos: «Haced que se sienten en grupos de unos cincuenta cada uno». Lo hicieron así y dispusieron que se sentaran todos. Entonces, tomando él los cinco panes y los dos peces y alzando la mirada al cielo, pronunció la bendición sobre ellos, los partió y se los iba dando a los discípulos para que se los sirvieran a la gente. Comieron todos y se saciaron, y recogieron lo que les había sobrado: doce cestos de trozos.

COMENTARI

Tothom en menjà tant com volgué

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

Retornem a l'Evangelí segons sant Lluc que havíem deixat durant el temps de Pasqua i que ens acompanyarà fins al final d'aquest any litúrgic, a la festa de Crist, Senyor de l'univers.

L'Evangelí d'aquest diumenge, festa del Cos i de la Sang de Crist, comença situant-nos enmig de l'activitat de Jesús. D'una banda, ens diu l'evangelista que Jesús parlava del Regne de Déu a la gent i, d'altra banda, Jesús curava els qui en tenien necessitat. L'anunci del Regne amb paraules es complementa amb les guaricions de les febleses humanes que mostren en acte la realitat del Regne ja present i actiu en les persones. És en aquest context que Jesús dona de menjar a la multitud.

A la fi del dia, a l'hora de l'àpat diari en el costum antic d'aleshores, apareix el problema de la manca de queviures. La gent envolta Jesús, l'escolta de bon grat i li presenta els malalts per guarir-los. Però el dia ja declina i no hi ha provisions per fer l'àpat i disposar-se a passar la nit. La reacció dels deixebles és lògica: acomiadar la gent i demà ja serà un altre dia.

És Jesús qui posa en una situació límit i insospitada els dotze: «doneu-los menjar vosaltres mateixos». Impossible! La pobresa de mitjans —cinc pans i dos peixos—, però, no és obstacle. Jesús aconsegueix el que ningú no seria capaç de fer.

Jesús, com ja havia fet Moisès al desert, organitza la gentada en grups de cinquanta. Aleshores fa un signe amb un clar regust eucarístic: pren els pans i els peixos, els beneeix, els parteix i els dona per ser menjats. Jesús ho ha fet «alçant els ulls al cel», és a dir, adreçant-se al veritable protagonista de la Creació: el Pare del cel, que proveeix d'aliment a tot vivent. D'aquesta manera, Jesús és capaç de nodrir els seus seguidors amb el pa del cel, aquell que prové de Déu.

En tot aquest relat Jesús se serveix constantment dels dotze. És a ells a qui mana de donar de menjar a la multitud. És a ells a qui dona el pa beneït perquè el reparteixin entre la gent. I tothom en menjà tant com volgué! El do de Déu sobrepasa el desig de la persona.

Jesús és la paraula de Déu que anuncia l'arribada del Regne, Jesús és la vida de Déu que guareix tota malaltia, Jesús és el pa de Déu que sacia la nostra fam.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge 19, a les 12 h. Confirmacions a Sant Vicenç de Mollet i benedicció de les obres en el menjador social a Plana Lladó. / **A les 19 h,** Missa a la Catedral i processó de Corpus pels carrers cèntrics de la ciutat.

Del dilluns 20 al dissabte 25. Pelegrinatge a Roma amb els seminaristes amb motiu dels 15 anys del Seminari.

Diumenge 26, a les 18.30 h. Missa en la Trobada diocesana de les Famílies al Santuari de la Mare de Déu de la Salut.

Corpus Christi

Aquest diumenge celebrem la solemnitat del Corpus Christi, traslladada del dijous dia 16. A moltes parròquies de la diòcesi se celebra amb processons al carrer.

A la Catedral del Sant Esperit, a les 19 h, Mons. Salvador Cristau presideix la Missa.

Seguidament es fa la Processó de Corpus pels carrers cèntrics de Terrassa, adornats amb estores florals elaborades per diversos grups i institucions.

Aniversari episcopal

El diumenge 26 de juny és el XII Aniversari de l'ordenació episcopal de Mons. Salvador Cristau i Coll. És el primer aniversari que celebra com a bisbe de Terrassa.

Notícies

Iniciació cristiana a Valldoreix. El dissabte 4 de juny, Mons. Salvador Cristau va celebrar la missa a l'església de l'Assumpció de Valldoreix, conferint els sacraments de la iniciació cristiana a 2 adults i confirmà altres 11 joves de la parròquia de Sant Cebrià.

Celebració del Rocío a Terrassa. El diumenge 5 de juny, Mons. Salvador Cristau presideix la missa de Pentecosta al Rocío que organitza la FECAC de Catalunya. Fa alguns anys que se celebra a Can Petit (Terrassa). Després de gairebé tres anys de no poder-ho fer per la pandèmia, aquest dia fou especialment solemne i hi participaren molts fidels de les 24 germandats del Rocío presents a Catalunya.

Jornada de l'Apostolat Seglar. El diumenge dia 5, solemnitat de Pentecosta, és el dia de l'Acció Catòlica i de l'Apostolat Seglar. Amb aquest motiu, Mons. Salvador Cristau presideix la celebració de l'Eucaristia a les 8 del vespre a la Catedral. Hi assistiren consiliaris i seglars de diversos moviments.

Trobada de final de curs de les catequistes de Montbui-Puiggraciós. El divendres 3 de juny, les catequistes de l'Arxiprestat Montbui-Puiggraciós varen fer la trobada de fi de

Ordenació diaconal. El diumenge 3 de juliol, a les 20 h, Mons. Salvador Cristau ordenarà de diaca el seminarista Martí Triguell Garrell.

curs a Santa Maria de Palau-solità i Plegamans.

Els preveres grans pelegrinen a Manresa. El dimecres 8 de juny, un grup de preveres jubilats que viuen a la Residència sacerdotal Sant Josep Oriol, entre els quals n'hi ha de la diòcesi de Terrassa, varen pelegrinar a Manresa amb motiu de l'Any Ignasià.

Agenda

X Encontre mundial de Famílies. Celebració diocesana. Diumenge 26 de juny, al Santuari de la Mare de Déu de la Salut. A les 17 h, xerrades simultànies. Per a famílies amb nens: «Viure la fe a casa». Per a nuvis i avis: «Hi ha coses que no canvien». Mentrestant: activitats inflables per a nens. A les 18.30 h, Eucaristia presidida per Mons. Salvador Cristau, bisbe de Terrassa.

Ordinació diaconal. El diumenge 3 de juliol, a les 20 h, Mons. Salvador Cristau ordenarà de diaca el seminarista Martí Triguell Garrell.

Avís. El dijous 23 de juny la Cúria estarà tancada.

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Somos lo que damos

Con esta expresión Cáritas diocesana nos ayuda a todos a vivir la celebración del Corpus Christi este año, el día de la Caridad.

Después de unos años de fuerte pandemia, de nuevo los cristianos podremos salir por las calles acompañando en procesión al Santísimo Sacramento. De esta manera se pone de manifiesto nuestra adoración a aquel que por amor se ha hecho como nosotros y nos ha enseñado el camino de la caridad.

Los obispos de la Subcomisión Episcopal de Acción Caritativa y Social de la Conferencia Episcopal Española han titulado su mensaje de este año «De la adoración al compromiso», mostrando la íntima

unión que existe entre la vivencia de la fe y el compromiso cristiano en favor de los más necesitados y desfavorecidos de la sociedad.

La pandemia, que no nos ha permitido salir en procesión por las calles, también ha comportado sobre todo más dolor y sufrimiento a muchas familias sumergiéndolas en una profunda crisis económica y social, agravada últimamente por las consecuencias de la guerra en Ucrania y en otras partes del mundo. Esta dura realidad ha desvelado aún más en los cristianos y hombres y mujeres de buena voluntad el compromiso y la colaboración para ayudar a paliar las situaciones provocadas por estos conflictos.

Desde Cáritas especialmente, en cada parroquia y a nivel diocesano, pero también a través de otras instituciones eclesiales, se está ayudando con todo lo posible a tantas familias y personas que se encuentran en situación de vulnerabilidad.

Para un cristiano, el amor de Dios se expresa en el amor a los demás. Y la celebración del Corpus Christi, con toda su solemnidad, hace presente una vez más el milagro de la multiplicación de los panes y los peces. Es el mismo Señor quien pide a sus seguidores que den de comer a las multitudes hambrientas. Y los discípulos aportan lo que tienen, unos pocos panes y algunos peces, y con ello, con estas pobreza, el Señor hace el milagro y las convierte en verdaderas riquezas.

Esta misma experiencia la tienen los voluntarios y colaboradores de Cáritas y de todos los cristianos en general cuando nos dejamos guiar por la Palabra del Señor que nos

impulsa a darnos a los demás. Por eso pedimos al Señor que nos llene más de su amor, para dar aún más a quienes más lo necesitan.

En el camino de este servicio de entrega no estamos solos. Cristo mismo nos acompaña y camina con nosotros, es Él quien nos alimenta con su Cuerpo y su Sangre, es Él quien nos sostiene espiritualmente y fortalece nuestra esperanza. Como afirmaba santa Teresa de Calcuta: «el privilegio que tenemos de adorar al Señor cada día es uno de sus mayores regalos. Si tenemos un corazón limpio siempre podremos ver esa conexión entre el Pan de Vida y el cuerpo roto de Cristo en el pobre».

Os invito pues a adorar al Señor, a celebrar el Corpus Christi por las calles allí donde sea posible celebrando nuestra fe, y a vivirlo especialmente en los pobres y necesitados, con nuestro compromiso, dando lo que somos.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

